

Teoretická informatika Tomáš Foltýnek foltynek@pef.mendelu.cz

Predikátová logika

Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně

Opakování z minulé přednášky

- Z čeho se skládá jazyk výrokové logiky?
- Jaká jsou schémata pro axiomy VL?
- Formulujte odvozovací pravidlo modus ponens
- Jaký je rozdíl mezi syntaktickou a sémantickou dokazatelností ve VL?
- Co říká věta o dedukci?
- Co říká věta o neutrální formuli?

Jazyk predikátové logiky

- Jazyk predikátové logiky se skládá z:
 - proměnných
 - relačních symbolů
 - funkčních symbolů
 - konstant
 - predikátů
 - kvantifikátorů
 - logických spojek
 - závorek

Proměnné

- V matematické logice pracujeme s různými reálnými objekty
 - čísla
 - body prostoru
 - prvky algebraických struktur
- Pro označení libovolného prvku z daného oboru používáme proměnné
- Jedná se o klasické chápání proměnných z nižší matematiky

Symboly pro relace

- Výroková logika měla atomické v.f.
- Predikátová logika má symboly pro relace
- Každý symbol pro relace má přiřazenu aritu (četnost)
 - Arita je vždy nezáporná, může být i 0
- Symboly pro relace lze rozdělit na
 - funkční
 - vyjadřují operace s objekty daného oboru
 - · u čísel např. sčítání, násobení apod.
 - predikátové (vztahy a vlastnosti)

Konstanty

- Některé speciální prvky v dané oblasti lze označit za význačné
 - např. neutrální prvek grupy
 - čísla 0, 1, apod.
- Pro jejich označení užíváme zvláštní symboly – konstanty
- Konstanta je nulární funkční symbol

Predikáty

- Matematika zkoumá vlastnosti objektů a vztahy mezi nimi
- V daném oboru pak tyto vlastnosti a vztahy můžeme nazvat predikáty
- Příklady
 - vlastnost "být záporným číslem"
 - vlastnost je unární predikát
 - vztah "být menší než"
 - vztah je binární predikát, případně predikát vyšší arity
- Označují se predikátovými symboly

Kvantifikátory

- Existenční kvantifikátor 3
 vyjadřuje existenci požadovaného
 objektu v daném oboru
- Univerzální kvantifikátor ∀
 vyjadřuje platnost pro všechny objekty
 z daného oboru

Termy

- Termy v PL definujeme induktivně:
 - Každá proměnná je term
 - Je-li R funkční symbol arity n a jsou-li t_1, \ldots, t_n termy, pak také $R(t_1, \ldots, t_n)$ je term
 - Nic jiného není term
- Tedy též každá konstanta je term

Atomické formule

 Atomické formule predikátové logiky jsou výrazy jazyka PL nad termy:

```
- \underline{\text{rovnosti}} \qquad t_i = t_j \\ - \underline{\text{relace}} \qquad R(t_1, \dots, t_n)
```

- R je predikátový symbol arity n
- Rovnost lze chápat jako speciální případ binárního predikátového symbolu

Formule

- Formule predikátové logiky:
 - Každá atomická formule je formule
 - Jsou-li φ a ψ formule, pak $\neg \varphi$, (φ v ψ), (φ \wedge ψ), (φ \Leftrightarrow ψ), (φ \Leftrightarrow ψ) jsou formule
 - Je-li x proměnná a φ formule, pak (∀x)φ, (∃x)φ jsou formule
 - Nic jiného není formule

Vázaný a volný výskyt proměnné

- Výskyt proměnné x je vázáný, nachází-li se v nějaké podformuli φ tvaru (∀x)φ nebo (∃x)φ
- V tomto případě se podformule φ nazývá obor (platnosti) kvantifikátoru
- Pokud není výskyt proměnné vázaný, jedná se o volný výskyt proměnné
- Proměnná x se nazývá volnou proměnnou, existuje-li její volný výskyt ve formuli φ
- Formule bez volných proměnných se nazývá uzavřená formule

Realizace jazyka PL

- Realizací jazyka rozumíme algebraickou strukturu složenou z
 - neprázdné množiny M zvané univerzum
 - pro každý funkční symbol f četnosti n je dáno zobrazení f: Mⁿ → M
 - pro každý predikátový symbol R četnostni
 n kromě rovnosti je dána relace R ⊆ M^n
 - relace = představuje rovnost objektů z M

Ohodnocení proměnných

- Pro zkoumání pravdivosti musíme volným proměnným přiřadit prvky množiny M
- Ohodnocením proměnných nazveme zobrazení z množiny e všech proměnných do univerza M dané realizace jazyka PL
- Ohodnocení proměnné x prvkem m v rámci všech ohodnocení proměnných e značíme
 - -e(x)=m
 - -e(x/m)

Hodnota termu

- Hodnota termu t v realizaci M při daném ohodnocení e se označuje t[e] a definuje se indukcí následovně
 - je-li t proměnná, potom t[e] je e(x)
 - je-li t term tvaru $f(t_1,...,t_n)$, kde f je funkční symbol četnosti n a $t_1,...,t_n$ jsou termy, pak t[e] je $f(t_1[e],...,t_n[e])$
- Hodnota termu je závislá pouze na ohodnocení proměnných

Pravdivost formule I.

- Pravdivost formule φ v realizaci M při ohodnocení e (M ⊢ φ[e])
 - je-li φ at.f. tvaru $R(t_1, ..., t_n)$, kde R je predikátový symbol arity n a $t_1, ..., t_n$ jsou termy, pak φ je pravdivá právě tehdy, když $(t_1[e], ..., t_n[e]) \in R$
 - je-li φ at.f. tvaru $\underline{t_1} = \underline{t_2}$, $kde\ t_1$ a t_2 jsou termy, pak φ je pravdivá, právě když $t_1[e]$ je tentýž prvek jako $t_2[e]$

Pravdivost formule II.

- je-li φ tvaru ¬ψ, kde ψ je formule jazyka, pak φ je pravdivá, právě když ψ není pravdivá f., analogicky ostatní spojky
- je-li φ tvaru ($\forall x$) ψ , kde ψ je f. jazyka, pak φ je pravdivá právě když pro každý prvek $m \in M$ je $\psi[e(x/m)]$ pravdivé
- je-li φ tvaru ($\exists x$) ψ , kde ψ je f. jazyka, pak φ je pravdivá právě když existuje $m \in M$ tak, že $\psi[e(x/m)]$ pravdivé

Pravdivost formule III.

- Pravdivost uzavřené formule v dané realizaci nezávisí na ohodnocení proměnných
- Pravdivost formule závisí jen na ohodnocení volných proměnných
- Formule φ jazyka L je logicky platná (též tautologie), jestliže je platná ve všech realizacích
 - Nelze rozhodnout konečným algoritmem, zda zadaná formule je logicky platná

Logická ekvivalence

- Formule φ a ψ jsou logicky ekvivalentní, pokud v lib. realizaci M jazyka L při libovolném ohodnocení e je M ⊢ φ[e] ⇔ M ⊢ ψ[e].
- Příklady logicky ekvivalentních formulí

```
- (\exists x) \varphi \qquad \neg (\forall x(\neg \varphi))
- (\forall x) \varphi \qquad \neg (\exists x(\neg \varphi))
- (\forall x) \varphi \land (\forall x) \psi \quad (\forall x) (\varphi \land \psi)
- (\exists x) \varphi \lor (\forall x) \psi \quad (\forall x) (\varphi \land \psi)
```

 Každá formule jazyka L je logicky ekvivalentní nějaké formuli, v níž se nevyskytuje ∃ (totéž lze tvrdit i o ∀).

Omezení počtu spojek

- Každá formule jazyka predikátové logiky je logicky ekvivalentní formuli vytvořené z atomických formulí jen pomocí logických spojek ¬, ⇒ a kvantifikátoru ∀.
- Lze aplikovat naše vědomosti z výrokové logiky (Sheffer, Pierce) a rozšířit je jen o jeden kvantifikátor.

Substituce termů

- Term t je substituovatelný za proměnnou x do formule φ, jestliže žádný volný výskyt proměnné x ve formuli φ neleží v oboru některého kvantifikátoru ∀y nebo ∃y, kde y je proměnná obsažená v termu t.
- Pak značíme φ_x[t] formuli, která vznikne z φ nahrazením každého volného výskytu x termem t.

Splnitelná množina formulí

- Směřujeme k budování deduktivní soustavy predikátové logiky
- Množina formulí F se nazývá splnitelná právě tehdy, když existuje taková realizace jazyka PL, v níž jsou všechny formule pravdivé
- Tato realizace se nazývá model množiny formulí
- Jestliže k dané množině formulí F neexistuje model, pak se množina F nazývá nesplnitelná množina formulí.

Příklad splnitelné množiny formulí

- $(\forall x)(P(x) \Rightarrow Q(x)), P(a), (\exists x) \neg Q(x)$
- Příklad modelu uvedené množiny formulí
 - Univerzum jsou celá čísla
 - P(x) značí "x je dělitelné deseti"
 - Q(x) značí "x je sudé"
 - a = 10
- Není to tautologie, neboť realizace, v níž by Q(x) značilo dělitelnost třemi, není modelem uvedené množiny formulí

Existenční a univerzální uzávěr predikátové formule

- Nechť α je otevřená formule PL a x₁, x₂, ... x_n jsou všechny její volné proměnné. Pak formuli
 - $(\exists x_1)(\exists x_2)...(\exists x_n)\alpha$ nazveme **existenční uzávěr** formule α
 - $(\forall x_1)(\forall x_2)...(\forall x_n)\alpha$ nazveme univerzální uzávěr formule α
- Vlastnosti uzávěrů:
 - Jsou to uzavřené formule
 - Formule je splnitelná, je-li splnitelný její 3 uzávěr
 - Formule je kontradikcí, není-li splnitelný její 3 uzávěr
 - Formule je tautologií, je-li její ∀ uzávěr tautologií.

Sémantický důsledek

- Řekneme, že formule α je sémantický důsledek množiny formulí S, pokud každý model množiny formulí S je též modelem formule α
 - Tedy pokud v každé realizaci, v níž jsou pravdivé všechny formule z S, je pravdivá i formule α
- Sémantický důsledek se též nazývá tautologický důsledek, nebo říkáme, že formule α sémanticky (tautologicky) vyplývá z množiny formulí S.
- Sémantický důsledek značíme S | α

Vlastnosti sémantických důsledků

- Jestliže α∈S, pak S ⊢ α
- Je-li R⊆S a R | α, pak i S | α
 - Doplněním předpokladů zůstávají dosud odvozená tvrzení platná
- Tautologie sémanticky vyplývá z každé množiny formulí
 - i prázdné
- Z nesplnitelné množiny formulí sémanticky vyplývá libovolná formule
- Dvě formule jsou logicky ekvivalentní ⇔ mají stejné modely

Deduktivní soustava PL

- Analogie deduktivní soustavy výrokové logiky
- Problém správnosti úsudku
 - Tedy problém rozhodnout, zda z dané množiny předpokladů sémanticky vyplývá daný závěr
- Úsudek je formálně definován analogicky jako ve výrokové logice
 - Místo výrokových formulí používáme predikátové formule
 - Výrokové formule jsou jejich podmnožinou

Odvozovací pravidla PL

- Pravidlo odloučení (modus ponens)
 - A, (A⇒B) |- B
- Pravidlo generalizace
 - $-P \vdash (\forall x)P(x)$
- Pravidlo specializace
 - $-(\forall x)P(x) \vdash P(a)$
- Princip nepřímého důkazu
 - A⇒B,¬B | ¬A
- Přidání existenčního kvantifikátoru
 - $P(a) \vdash (\exists x)P(x)$

Příklady úsudků v PL I.

- Aristotelův sylogismus
 - Každý člověk je smrtelný
 - Aristoteles je člověk
 - Závěr: Aristoteles je smrtelný
- Ověření správnosti
 - Č(x) = x je člověk, S(x) = x je smrtelný, a =
 Aristoteles
 - $(\forall x)(\check{C}(x) \Rightarrow S(x)), \check{C}(a) \mid S(a)$
 - Důkaz použitím pravidla specializace a pravidla modus ponens

Příklady úsudků v PL II.

- Předpoklady:
 - Kdo lže, ten krade.
 - Kdo krade, ten zabíjí.
 - Kdo zabíjí, ten skončí na šibenici.
 - Pepíček neskončil na šibenici
- Závěr:
 - Pepíček je pravdomluvný
- Formalizace:
 - $(\forall x)(L(x) \Rightarrow K(x)), (\forall x)(K(x) \Rightarrow Z(x)), (\forall x)(Z(x) \Rightarrow \check{S}(x)), \\ \neg \check{S}(p) \vdash \neg L(p)$
 - Důkaz použitím pravidla specializace, obměn implikací, tranzitivity implikace a pravidla modus ponens

Příklady úsudků v PL III.

- Předpoklady
 - Jestliže nikdo nevykradl banku, všichni jsou chudí.
 - Viktor je bohatý
- Závěr
 - Viktor vykradl banku
- Formalizace
 - $(\forall x) \neg KB(x) \Rightarrow (\forall y)CH(y)), \neg CH(v) \mid KB(v)$
 - Obměna implikace: (∃y)¬CH(y) ⇒ (∃x)KB(x)
 - Jestliže existuje někdo, kdo není chudý, pak musí existovat někdo, kdo vykradl banku
 - Z ničeho však neplyne, že ten, kdo vykradl banku, je tentýž člověk, jako ten, který není chudý.

Axiomatika PL

- Abeceda množina symbolů jazyka predikátové logiky (definováno dříve)
- Formule definujeme analogicky jako již výše pomocí formulé PL
- Jazyk tvořen abecedou a formulemi
- Axiomy je jich nekonečně mnoho, lze je však zadat pomocí základních schémat axiomů predikátové logiky

Schémata pro axiomy PL I.

Platnost schémat z výrokové logiky

(A1)
$$\varphi \Rightarrow (\psi \Rightarrow \varphi)$$

(A2) $(\varphi \Rightarrow (\psi \Rightarrow \eta)) \Rightarrow ((\varphi \Rightarrow \psi) \rightarrow (\varphi \Rightarrow \eta))$
(A3) $(\neg \psi \Rightarrow \neg \varphi) \Rightarrow (\varphi \Rightarrow \psi)$

Nové schéma axiomu kvantifikátoru

(A4)
$$(\forall x(\varphi \Rightarrow \psi)) \Rightarrow (\varphi \Rightarrow (\forall x\psi))$$

Nové schéma axiomu substituce

(A5)
$$(\forall x \varphi) \Rightarrow (\varphi_x[t])$$

Schémata pro axiomy PL II.

Nové schéma axiomu rovnosti

(A6)
$$x = x$$
 pro každou proměnnou x

 Na základě axiomu rovnosti lze rozšířit rovnost jako axiom na rovnosti funkčních a predikátových symbolů s proměnnými. Jedná se o vyjádření

$$(x_1 = y_1 \Rightarrow (\dots \Rightarrow (x_n = y_n \Rightarrow f(x_1, \dots, x_n) = f(y_1, \dots, y_n)) \dots))$$

Odvozovací pravidla

- Pravidlo MP (modus ponens) známe z výrokové logiky:
- "Z formulí φ , ($\varphi \Rightarrow \psi$) se odvodí ψ "

- Nové pravidlo GP (generalizace)
- "Pro libovolnou proměnnou x z formule φ se odvodí formule $(\forall x)\varphi$ "

Dokazování v PL

- Chová se stejně jako ve VL
- Opět je to posloupnost formulí, které jsou buď axiomy nebo závěry užití obou pravidel
- Poslední pravidlo je dokazovaná formule
- Můžeme použít teorie, o které rozšíříme axiomy (předpoklady)